

Szegedi Ítéltábla
Bf.I.363/2022/15.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2022. december 7. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt vádlottl I. rendű vádlottal szemben indult büntetőügyben a Kecskeméti Törvényszék 2022. január 27. napján kihirdetett 2.B.89/2021/56. számú ítéletét *megváltoztatja* a következők szerint:

A vádlott bűncselekményét társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette kísérletének [Btk. 176. § (1) bekezdés 3. fordulat, (3) bekezdés] minősíti.

A szabadságvesztés tartamát 8 (nyolc) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát 8 (nyolc) évre súlyosítja.

A vádlottat további 506.263,- (ötszázhatvanhat-három) forint bűnügyi költség megfizetésére is kötelezi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy a vádlott lakcímének, tartózkodási helyének és levelezési címének megjelölését mellőzi.

A vádlott által 2022. január 27. napjától 2022. december 7. napjáig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

Megállapítja, hogy a vádlott tényleges tartózkodási helye a bv. intézet neve.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság vádlott1 I. rendű vádlott bűnösségét közvetett tettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 176. § (1) bekezdés 3. fordulat, (3) bekezdés] állapította meg. Ezért 7 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a bűnjelekről. A vádlottat 40.800,- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

[2] Az elsőfokú ítélettel szemben ellenérdekű fellebbezéseket jelentettek be:

[3] – az ügyészség: az I. rendű vádlott terhére súlyosítás végett, közvetett tettesi elkövetői minőség megállapítása miatt, önálló tettesként történt elkövetés megállapítása, valamint hosszabb tartamú börtönben végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása;

[4] – vádlott1 I. rendű vádlott és védője egyezően: felmentés érdekében.

[5] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.25/2022/26. számú átiratában – annak bejelentése mellett, hogy a nyilvános ülésen nem kíván jelen lenni – az I. rendű vádlott terhére bejelentett ügyészségi fellebbezést a jogi minősítés tekintetében módosított tartalommal tartotta fent, és azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az I. rendű vádlott cselekményét társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette kísérletének minősítse. Az ügyészség indítványt tett a tényállás és az I. rendű vádlott korábbi elítéléseire vonatkozó adatok kisebb mértékű kiegészítésére, az általa indítványozott minősítés megváltoztatására figyelemmel a büntetés kiszabásánál irányadó körülmények kiegészítésére. Az így kiegészített súlyosító körülményekre tekintettel álláspontja szerint a büntetési célok az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztésnél lényegesen hosszabb, az irányadó középértéket megközelítő tartamú szabadságvesztéssel érhetők el. A bűncselekmény tárgyi súlyára, a vádlott személyiségére figyelemmel a közügyektől eltiltás mellékbüntetés súlyosítását is indítványozta.

[6] A vádlott védője fellebbezését írásban részletesen megindokolta, azt a fellebbezési nyilvános ülésen is fenntartotta, egyúttal bizonyítási indítványt is előterjesztett.

[7] A védő elsősorban a vádlott felmentését indítványozta bizonyítottság hiányában, másodlagosan egészségi állapotára tekintettel a kiszabott büntetés enyhítését kérte. Harmadlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt azzal, hogy a másodfokú bíróság rendelje el a fellebbezés indokolásához csatolt közokirat tartalmát alátámasztó tanú3 és tanú4 tanúkenti kihallgatását. Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése esetén indítványozta a vádlott letartóztatásának megszüntetését és bűnügyi felügyeletének elrendelését.

[8] A védő álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tényállás-felderítési kötelezettségének nem tett eleget, a bizonyítékokat egyoldalúan, a védelem terhére értékelte. A védő sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítékként értékelte tanú1 és tanú2 nyomozás során tanúként tett vallomásait, és ezzel lényegében elfogadta a nyomozó hatóságnak azt a módszerét, hogy nevezettek gyanúsítottai vallomását szövegszerkesztéssel „átemelte” a tanúkihallgatási jegyzőkönyvbe. A védő szerint nevezettek vallomása bizonyítékként azért sem értékelhető, mert azok nem csak egymással, hanem önmagukkal is ellentmondóak voltak. Védelem vallomásával kapcsolatban arra hivatkozott, hogy az

időmúlás miatt emlékezett vissza nehézkesen a vádbeli napon történetekre. A védő érvelése szerint a ország neve-ből város neve-ig tartó útvonal hosszára, a nemzet neve útviszonyokra, a nemzetiségű tanúk vallomására figyelemmel kizárt, hogy az I. rendű vádlott a vádbeli időpontban város neve tartózkodott. A védő utalt arra is, hogy tanú2 tanú – az iratok szerint – kábítószer fogyasztó, tanú1 korábban többször járt a vádlottal ország neve-ban, illetve mindkét tanú tudta, hogy a vádbeli időben az I. rendű vádlott nem tartózkodik Magyarországon, ezért keverték őt gyanúba. Állítása szerint védenca a 2019-ben meggyilkolt vezetőknév nevű személytől tudta meg, hogy tanú1 neve és tanú2 megbukott a kábítószerrel. A védő kitért arra is, hogy ifj. terhelt2 II. rendű elítélt kizárólag azért tett a bíróságon beismerő vallomást, mert a védője úgy tájékoztatta, a büntetések összbüntetésbe foglalása révén az ügyészség által indítványozott hat év lényegében másfél-két évet jelent. A védő rámutatott arra is, hogy védenca volt már hasonló bűncselekmény miatt elítélve, de nem kannabist tartalmazó növényi ágvégződésért.

[9] A nyilvános ülésen fenntartotta az írásban előterjesztett, tanú3 és tanú4 tanúk kihallgatására irányuló bizonyítási indítványát, annak alátámasztására, hogy az I. rendű vádlott a vádbeli időpontban nem tartózkodott város neve. Emellett azt is indítványozta, hogy a másodfokú bíróság mindaddig ne döntsön az ügyben, amíg a vádlott1 által ajándék visszakövetelése miatt indított polgári peres eljárásban a védencéről készített pszichiáter szakértői vélemény nem készült el. Ennek alátámasztására csatolta a Fővárosi Törvényszék 23.P.20.660/2021/32. számú jegyzőkönyvét és ugyanezen ügyszám alatti 65. sorszámú szakértő kirendelő határozatot. A védő előadta azt is, hogy megkereste a gépjármű nyilvántartót annak közlése végett, hogy tanú1 már 2010-2011-ben is üzemben tartója volt személygépkocsinak úgy, hogy a vádlott volt annak a tulajdonosa. Indítványozta a gépjármű nyilvántartó válaszában a bevéását is.

[10] A vádlott mindenben csatlakozott védőjéhez és továbbra is ártatlanságát hangoztatta.

[11] Az ítéltábla a fellebbezések közül kizárólag az ügyészség fellebbezését ítélte alaposnak. További bizonyítás felvételét nem tartotta szükségesnek, ezért a védelem bizonyítási indítványait – a később kifejtendő okok miatt – elutasította.

[12] A másodfokú bíróság a Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 590. § (1) és (2) bekezdése alapján – figyelemmel a Be. 590. § (7) bekezdésére is – a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírálta.

[13] Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával, az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértés nélkül folytatta le, nem követett el olyan eljárási szabálysértést, ami az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

[14] Az ítéltábla a hivatalból rendelkezésre álló iratok alapján kiegészítette az elsőfokú ítélet [2] bekezdését azzal, hogy terhelt2 II. rendű terhelt esetében a Szegedi Ítéltábla a 2022. június 21. napján kihirdetett Bf.III.115/2022/17. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a vádlott terhére megállapított bűncselekményt társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette kísérletének minősítette, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[15] A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló iratok alapján az I. rendű vádlott korábbi elítéléseire vonatkozó adatokat a következőkkel egészítette ki, illetőleg helyesbítette:

[16] Az elsőfokú ítélet [9] bekezdést azzal, hogy a Fővárosi Törvényszék 32.Beü.1134/2017/19. számú végzése 2019. augusztus 27. napján kelt.

[17] A [11] bekezdést kiegészítette azzal, hogy a Berettyóújfalui Járásbíróság a vádlottat, mint visszaesőt ítélte el, egyúttal pártfogó felügyeletét is elrendelte. A

végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje 2018. december 18. napján telt le. Az ítéletben elbírált bűncselekményt 2011. februárjában követte el, a megalapozott gyanút 2012. március 14. napján közölték vele.

[18] A Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint eljárva – a rendelkezésre álló iratok alapján – az ítéleti tényállást a következőkkel egészítette ki, illetőleg helyesbítette:

[19] A [30] bekezdést helyesbítette azzal, hogy a lefoglalt ágvégződések összesen 4030 gramm totál-THC tartalmaztak. Ugyanezen bekezdés első mondatából mellőzte a „mely kábítószernek minősül” mondatrészt, valamint a második mondatból az „ami meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak mintegy 37,2-szerese” mondatrészt, mindezek ugyanis nem az ítélet tényállásába, hanem indokolásába tartoznak.

[20] A [31] bekezdést kiegészítette a következőkkel: a Bács-Kiskun Megyei Főügyészség a 2015. október 5. napján kelt B.928/2014/28. számú határozatával tanú1 és tanú2 ellen 1-1 rendbeli a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő különösen jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer birtoklásának büntette miatti nyomozást az 1998. évi XIX. törvény (régi Be.) 190. § (1) bekezdés c) pont 2. fordulata alapján – mivel a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg, hogy a bűncselekményt a gyanúsítottak követték el – megszüntette. Az ügyben tanú1 és tanú2 2014. március 7. napjától 2014. július 4. napjáig előzetes fogvatartásban volt.

[21] Egyebekben az elsőfokú ítélet tényállása hiánytalan, az az előbb írt kiegészítésekkel és helyesbítésekkel irányadó volt a másodfokú felülbírálat során.

[22] A tényállás megalapozottságára tekintettel további bizonyítás felvételére nem volt szükség. A Be. 594. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bírósági eljárásban bizonyítás felvételének a részbeni megalapozatlanság, az eljárási szabálysértés kiküszöbölése érdekében vagy akkor van helye, ha a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékra hivatkoztak.

[23] Azt az előzőekben már rögzítette az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság nem sértett olyan eljárási szabályt, ami az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné, ezért az ilyen irányú védelmi fellebbezés alaptalan. Nem vétett olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek kiküszöbölése érdekében a másodfokú eljárásban bizonyítás felvételére lenne szükség. A tényállás részbeni megalapozatlansága a már hivatkozott Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásával, azaz az iratok alapján kiküszöbölhető volt.

[24] A védő a fellebbezésében nem állított olyan új tény, illetve nem hivatkozott olyan új bizonyítékra, ami a további bizonyítást indokolta volna.

[25] A büntetőügyben eljáró bíróságot nem köti az a körülmény, hogy a polgári perben a bíróság az I. rendű vádlott pszichiátriai szakértői vizsgálatát rendelte el. A rendelkezésre álló iratok alapján a vádlott beszámítási képességét illetően kétely nem merült fel. Az elsőfokú bíróság a vádlotti vallomás értékelésekor iratszerűen mutatott rá, hogy a vádlott a vallomását mindig aszerint módosította, hogy az ügyben ránézve milyen terhelő bizonyíték merült fel. Ez pedig ellentmond egyrészt annak, hogy a beszámítási képessége ne lenne teljes, másrészt annak is, hogy az időmúlás miatt nem emlékezett a vádbeli nap történéseire.

[26] Az ügy érdemi elbírálása szempontjából annak nincs jelentősége, hogy tanú1 már korábban is üzemben tartója volt a vádlott tulajdonát képező gépjárműnek. A kettejük közötti régebbi kapcsolatot ugyanis a tanú sem vitatta.

[27] Ezért az ítéltábla szükségtelennek tartotta a nyilvános ülés elnapolását és a polgári perben készített szakértői vélemény, illetve a gépjármű nyilvántartó válaszának bevárását.

[28] Az elsőfokú bíróság is elutasította a nemzetiségű tanúk kihallgatására irányuló bizonyítási indítványt (elsőfokú ítélet [190]-[192] bekezdés). Az ítéltábla sem tartotta szükségesnek tanú3 és tanú4 tanúkenti kihallgatását, akik a védelem szerint azt tudták volna bizonyítani, hogy a vádbeli időpontban a vádlott velük tartózkodott város neve².

[29] Az elsőfokú bíróság által számba vett és értékelt bizonyítékok ezt ugyanis egyértelműen cáfolták. Ezért a másodfokú bíróság is elutasította ezen tanúk kihallgatására irányuló bizonyítási indítványt.

[30] A védő – és a hozzá csatlakozó vádlott – a fellebbezésben lényegében megismételte az elsőfokú eljárásban előadott észrevételeit, amelyek mindegyikére kitért az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelésekor.

[31] Így az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozott azzal, hogy város neve 3-tól város neve-ig tartó mintegy 980 km-es útvonal 10 óra 43 perc alatt megtehető. Alaplatannak bizonyult a másodfokú eljárásban tett azon védői észrevétel, miszerint az útlevel adatainak ellenőrzésénél feltüntetett város neve 4 (első nyomozati irat 188. oldal) ország neve³ van és a vádlott emiatt sem lehetett a kérdéses időpontban város neve. Az eljárás során mindeddig fel sem merült, hogy az I. rendű vádlott ország neve³ tartózkodott. Ugyanakkor tényként rögzíthető, hogy jelen esetben a nemzet neve, a nemzetiségű-nemzetiségű² határhoz közel fekvő város neve⁴-ről van szó.

[32] Az elsőfokú bíróság igen részletes vizsgálatnak vetette alá tanú1 neve és tanú2 tanúk vallomásait. Helyesen mutatott rá arra, hogy bár voltak a tanúk vallomásai között ellentmondások, azok azonban nem az ügy lényegére vonatkoztak. Az ügy érdemi elbírálását érintő részükben ezek a vallomások mindvégig következetesek és egybehangzóak voltak (terhelt² II. rendű elítélt, illetve vádlott¹ I. rendű vádlott magatartása, a gépjárművek használata és haladása). Az elsőfokú bíróság foglalkozott azon védői felvetéssel is, hogy az ügyészégi megszüntető határozat is tartalmazta nevezettek vallomásában mutatkozó ellentmondásokat (elsőfokú ítélet [79]-[83] bekezdés). Helyesen mutatott rá a törvényszék, hogy a Be. 7. § (5) bekezdésére figyelemmel az ügyészi határozatban megállapítottak nem kötik a büntetőügyben eljáró bíróságot.

[33] Azt a tényt, hogy tanú1 neve és tanú2 gyanúsított ki hallgatási jegyzőkönyvét a nyomozó hatóság lényegében csak „átemelte” a tanúkenti kihallgatási jegyzőkönyvekbe, az elsőfokú bíróság a tárgyalási jegyzőkönyvben (elsőfokú iratok 47. számú tárgyalási jegyzőkönyv 7. és 13. oldal) is megállapította és épp erre figyelemmel e tanúk gyanúsítottként tett vallomásait, valamint a tárgyaláson tett tanú vallomásait értékelte elsősorban bizonyítékként (elsőfokú ítélet [91]-[92] bekezdés).

[34] Az a védői felvetés sem tartalmazott új tényt vagy bizonyítékot, miszerint tanú2 tanú fogyasztott kábítószer, amit egyébként a tanú a máktea fogyasztásának tulajdonított. Az elsőfokú bíróság erre is részletesen kitért ítéletének indokolásában ([152]-[156] bekezdés), és az iratok alapján helyesen mutatott rá arra, hogy kábítószer fogyasztására konkrét bizonyíték nem merült fel. Megjegyzi az ítéltábla, hogy a vádlott büntetőjogi felelősségét egy ezzel ellentétes adat sem zárná ki.

[35] A védelem terhelt² II. rendű elítélt szavahihetőségét is kétségbe kívánta vonni azzal, hogy csak az összbüntetésként megállapítandó kedvezőbb büntetés érdekében tett a bíróság előtt beismerő vallomást. Az elsőfokú bíróság e személy vallomását is értékelési körébe vonta és meggyőző indokát adta annak, milyen okból vetette el ezen védői észrevételt (elsőfokú ítélet [132]-[133] bekezdés).

[36] terhelt² II. rendű elítélt bár nem nevezte meg a társát, tanú2 és tanú1 tanúk vallomására is figyelemmel minden kétséget kizáróan társa kizárólag vádlott¹ I. rendű vádlott volt.

[37] A vádlott felmentésére irányuló fellebbezések a bizonyítékok mérlegelését támadták. Megalapozott tényállás esetén azonban a másodfokú eljárásban nincs törvényi lehetőség a bizonyítékok eltérő értékelésére, ezért az ezt támadó, felmentésre irányuló fellebbezések sem vezethettek eredményre.

[38] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett az I. rendű vádlott bűnösségére, a bűncselekmény minősítése azonban nem mindenben felelt meg a törvénynek és az egységes bírói gyakorlatnak.

[39] Az irányadó tényállás szerint vádlott1 I. rendű vádlott és fia, terhelt2 II. rendű elítélt 2014. januárjában megállapodtak abban, hogy nemzetiségüiből Magyarországra kábítószer csempésznek annak érdekében, hogy azt anyagi haszonszerzés végett értékesítsék (elsőfokú ítélet [13] bekezdés). Az egyes feladatokat egymás között felosztották, az egyes részecselekményekről mindketten tudtak. terhelt2 II. rendű elítélt két személygépkocsit vásárolt, az egyik üzembentartója tanúl lett, a másikat egy kölcsönadási szerződéssel tanú2 birtokába adta. Az előzetes megállapodás megvalósítása érdekében vádlott1 I. rendű vádlott kiutazott külföldre a kábítószer beszerzése céljából, terhelt2 II. rendű elítélt pedig megszervezte a csempészésre szánt gépkocsik ország nevel-ba való kijuttatását (elsőfokú ítélet [18] bekezdés). A kábítószer beszerzését követően a II. rendű elítélt az I. rendű vádlottra hivatkozva nyomban kiküldte – a cselekményről nem tudó – tanúl és tanú2 tanúkat ország nevel-ba, ahol az I. rendű vádlott már várta őket. Miközben a sofőrök aludtak, az I. rendű vádlott elvitte a gépjárműveket, azokba elrejtette a kábítószer, majd másnap visszaküldte a sofőröket Magyarországra. A terheltek ezen közös, egymásról tudó, egymást kiegészítő tevékenységének a célja a kábítószer másokhoz történő eljuttatása volt. Az I. rendű vádlott és a társa által kifejtett magatartás már a forgalmazással összefüggő résztvétekenységként értékelendő, függetlenül attól, hogy a rendőri intézkedés miatt az értékesítésre már nem került sor.

[40] A kábítószer forgalomba hozatala a kábítószer átadásán túlmenően több résztvétekenységből – például eladók, vevők felkutatása, a kábítószer tárolása stb. – tevődhet össze. Ezért a résztvétekenységben részvétel nem bűnsegédi, hanem tettesi (társtettesi) elkövetés, ha a tevékenység célja a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása. A forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés kísérlete valósul meg arra a kábítószerre is, amelyet az elkövető beszerzett, de a lefoglalás folytán értékesíteni nem tudott (BH 2013.264.).

[41] vádlott1 I. rendű vádlott és II. rendű elítélt-társa szándéka arra irányult, hogy az I. rendű vádlott által beszerzett és a II. rendű elítélt közreműködésével Magyarországra csempészett kábítószer anyagi haszonszerzés végett közösen értékesítsék. Az előbb kifejtettekre és a szándékegységre tekintettel cselekményük társtettesként elkövetett. A társtettesi elkövetés mellett a bűncselekmény minősítésében nem jelenik meg, hogy a vádlott a bűncselekmény elkövetéséhez tévedésben lévő személyeket használt fel. Ezt a büntetés kiszabása körében kell figyelembe venni.

[42] Az 1/2007. Büntető Jogegységi Határozat III/1. pontja szerint forgalomba hozatalnak minősül a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása is, ha az egyetlen személyen keresztül egyszeri átadással történik. A III/2.a) pont szerint mindez történhet akár ellenérték fejében, akár ingyenesen. A jogegységi határozat IV/1. pontja szerint a kereskedelem rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adásvétel és amennyiben a kábítószer értékesítésére ellenérték fejében kerül sor, az ilyen tranzakciók szükségszerűen haszonszerzésre törekvő magatartást jelentenek.

[43] Az irányadó tényállás szerint az I. rendű vádlott és társa a kábítószer anyagi haszonszerzés céljából akarták Magyarországra területére behozni. A kábítószerrel kereskedelem, mint elkövetési magatartás, azonban tágabb fogalom a forgalomba hozatalnál. A bírói

gyakorlat szerint folyamatos tevékenységet, rendszeres, ismétlődő adás-vételeket feltételez. Ez utóbbi az I. rendű vádlott cselekményével kapcsolatban nem állapítható meg, ezért az elsőfokú bíróság az I. rendű vádlott cselekményét helyesen minősítette forgalomba hozatallal elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének. A tettenérés folytán azonban a kábítószer nem jutott el a fogyasztókhoz, ezért a bűncselekmény kísérleti szakban maradt.

[44] A kifejtettek alapján az ítéltábla az I. rendű vádlott bűncselekményét a Btk. 176. § (1) bekezdés 3. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő, a Btk. 13. § (3) bekezdése és a Btk. 10. § (1) bekezdése alapján társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette kísérletének minősítette.

[45] Kiegészítette az ítéltábla az elsőfokú ítélet [162] bekezdését azzal, hogy a kannabisz a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. a) pontja alapján az 1988. évi 17. törvényerejű rendelettel kihirdetett, az Egységes Kábítószer Egyezmény módosításáról és kiegészítéséről szóló, Genfben, 1972. március 25-én kelt Jegyzőkönyvvel módosított és kiegészített, az 1965. évi 4. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a New York-ban, 1961. március 30. napján kelt Egységes Kábítószer Egyezmény mellékletének I. Jegyzékében meghatározott kábítószer, a delta-9-THC a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. b) pontja alapján az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a pszichotróp anyagokról szóló, Bécsben, az 1971. évi február 21. napján aláírt egyezmény mellékletének II. Jegyzékében meghatározott veszélyes pszichotróp anyag.

[46] Rámutat az ítéltábla, hogy a törvényszék a tiszta hatóanyag-tartalom meghatározásánál figyelmen kívül hagyta, hogy a szakértő azt $\pm$ értékben határozta meg (nyomozati iratok III. kötet, 657. oldal): a nettó 17.562,43 gramm növényi ágvégződés tiszta hatóanyag-tartalma 2320 ± 250 gramm totál-THC, a nettó 16.607,15 gramm növényi ágvégződés tiszta hatóanyag-tartalma 2140 ± 180 gramm totál-THC volt. Ilyen esetekben mindig a vádlott számára kedvezőbb értékkel kell számolni, azaz a kivonást el kell végezni. Ezért helyesbítésre szorult az elsőfokú ítélet [164] bekezdése akként, hogy a lefoglalt ágvégződések tiszta hatóanyag-tartalma 4030 gramm totál-THC, ami meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát, annak mintegy 33,6-szorosa.

[47] A bűncselekmény minősítésének megváltoztatására figyelemmel az ítéltábla további súlyosító körülményként értékelte a társtettségét, és az előéleti adatok kiegészítése folytán azt, hogy a vádlott a bűncselekményt a 3. pontban írt büntetőeljárás hatálya alatt követte el (elsőfokú ítélet [11] bekezdés).

[48] További enyhítő körülmény, hogy a bűncselekmény kísérleti szakban maradt, ennek azonban a tettenérés folytán csekély a súlya.

[49] Az ítéltábla mellőzte súlyosító körülményként értékelni azt, hogy a kábítószer mennyisége a súlyosabb minősítést eredményező mennyiségi határt mintegy 37-szeres (az előbb írt helyesbítés folytán 33-szoros) mértékben meghaladta (elsőfokú ítélet [172] bekezdés). A kábítószer-kereskedelem büntette esetében a jelentős mennyiség felső határát a törvényalkotó nem határozta meg. A rendkívül tág büntetési tételkeret (öt évtől húsz évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés) biztosít lehetőséget a jogalkalmazó számára arra, hogy a kiszabott büntetésben értékelést nyerjen a tiszta hatóanyag tartalom mennyisége.

[50] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a bűncselekmény büntetési tételének középértéke tizenkettő év hat hónap szabadságvesztés.

[51] Az enyhítő körülmények közül a kísérlet mellett az időmúlásnak is csekély a súlya. Az I. rendű vádlott gyanúsított kihallgatására azért csak 2020. augusztus 27. napján kerülhetett sor, mert addig ugyanilyen jellegű bűncselekmény miatt jogerős szabadságvesztés büntetését töltötte ország nevel-ban.

[52] Ezzel szemben a számba vett súlyosító körülmények nyomatéka olyan mértékű, ami szükségessé tette az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés súlyosítását. Az I. rendű vádlott büntetett előéletű, akit a bíróság korábban is ugyanilyen jellegű bűncselekmény elkövetése miatt ítélt végrehajtandó szabadságvesztésre. A jelen ügyben elbírált bűncselekményét az ellene folyamatban lévő büntetőeljárás alatt követte el. Az ügyben tanúként szereplő tanú2 és tanú1 a vádlotti magatartás folytán 2014. március 7. napján letartóztatásba kerültek, annak megszüntetésére 2014. július 4. napján került sor, de az ellenük indult büntetőeljárást az ügyészség csak több mint egy év múlva, 2015. október 5. napján szüntette meg.

[53] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a védő enyhítésre irányuló fellebbezésével szemben az ügyészség súlyosításért bejelentett fellebbezését ítélte alaposnak és a vádlott szabadságvesztésének tartamát 8 év 6 hónapra súlyosította.

[54] A bűncselekmény jellegére, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességre tekintettel indokolt volt a mellékbüntetés súlyosítása is, ezért azt az ítéltábla 8 évre súlyosította.

[55] Az elsőfokú bíróság a vádlott idős korára és megromlott egészségi állapotára tekintettel indokoltan alkalmazta a Btk. 35. § (2) bekezdését, amikor a szabadságvesztést fegyházfokozat helyett [Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpont] börtönben rendelte végrehajtani.

[56] A feltételes szabadság legkorábbi időpontjáról és a bűnjelekről is a törvénynek megfelelően rendelkezett az elsőfokú bíróság.

[57] Tévedett azonban, amikor a bűnügyi költség tekintetében úgy döntött, hogy az I. rendű vádlott és II. rendű elítélt-társa által egyetemlegesen fizetendő bűnügyi költségről a későbbiekben rendelkezik.

[58] Ilyenkor – törvényi rendelkezés hiányában – az ítéltábla álláspontja az, hogy az előkészítő ülésen bűnösséget beismerő vallomást tett II. rendű elítéltet kellett volna a teljes bűnügyi költség megfizetésére kötelezni, majd az I. rendű vádlottal szemben lefolytatott eljárás jogerős befejezése után egyszerűsített felülvizsgálati eljárás keretében kellett volna a bűnügyi költség tekintetében rendelkezni arról, hogy a bűnügyi költséget a jelen ügy vádlottja és annak társa milyen összegben köteles egyetemlegesen viselni (Szegedi Ítéltábla Bf.I.587/2021/7. és Bf.III.57/2022/22. számú határozatai). Tekintettel arra, hogy a költségjegyzék 1., 2. és 5. tételszáma alatti bűnügyi költségről mindeddig a bíróság nem rendelkezett, az ítéltábla a Be. 574. § (1) bekezdése alapján az I. rendű vádlottat további 506.263,- forint bűnügyi költség megfizetésére is kötelezte. A törvényszéknek ezt követően kell egyszerűsített felülvizsgálati eljárásban döntenie arról, hogy mely tételszám alatti bűnügyi költséget kötelesek a terheltek egyetemlegesen megfizetni.

[59] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a fellebbezések közül az ügyészség fellebbezését ítélte alaposnak, ezért az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy mellőzte a vádlott lakcímének, tartózkodási helyének és levelezési címének a feltüntetését. Ezeket csak abban az esetben kell megjelölni, ha azok eltérnek egymástól. A vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen úgy nyilatkozott, hogy bejelentett lakcímmel nem rendelkezik, ezért azt is mellőzte az ítéltábla.

[60] Az elsőfokú bíróság az ítélet kihirdetését követően elrendelte az I. rendű vádlott letartóztatását, amelyet nyomban foganatosítottak. Ezért az ítéltábla az I. rendű vádlott által 2022. január 27. napjától 2022. december 7. napjáig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította.

[61] A Be. 561. § (2) bekezdés b) pontja és a Be. 184. § (2) bekezdés f) pontja alapján – figyelemmel a Be. 10. § (1) bekezdés 15. pontjára is – megállapította az I. rendű vádlott tényleges tartózkodási helyét.

[62] Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2022. december 7.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke

Dr. Cserhádi Ágota sk.
előadó bíró

Dr. Joó Attila sk.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.363/2022/15. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 2.B.89/2021/56. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerős.

Szeged, 2022. december 7.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke